

En la sama jaro, 1949, okazis la fondiĝo de **Katolika Esperantista Hispana Asocio**, en Zaragozo. Estis necesa la permeso de la Ĉefepiskopo kaj de la Provincestro.

Same kiel antaŭ la civil-milito, ankaŭ dum tiuj jaroj, kiujn ni priskribas, la hispana esperantista movado estis pli forta en la regionoj de Valencio kaj Katalunio ol en la cetero el la lando. Menciinda kaj menciita estis ankaŭ la kazo de Zaragozo. La movado estis relative forta en aliaj lokoj, kiel Madrido, Bilbao... kaj tre malpli en la cetero el la lando. En Asturio, kaj ĉefe en nia urbo Gijón, kelkaj entuziasmoj de nia esperantista ideo intencis restarigi la movadon. Gvidis la aferon Alberto Menéndez, deveninta el la **Astura Esperanta Asocio** ekzistinta antaŭ la milito, kaj Alfredo Villa Villa, kiu apartenis al kaj estris la E-grupon ekzistintan en la sama epoko en la Laborista Ateneo. Malaperintaj tiuj asocioj ekde la civil-milito, ili ne povis esti reorganizitaj en tiuj post-militaj jaroj, tamen, la survivantaj membroj de ambaŭ rondoj kamaradece kunlaboris en la restarigo de la esperantista afero en nia urbo kaj nia regiono.

Krome ili, ĉefe Alfredo Villa, kunlaboris ankaŭ kun **Hispana Esperanto Federacio** kaj ties presorgano **Boletín**.

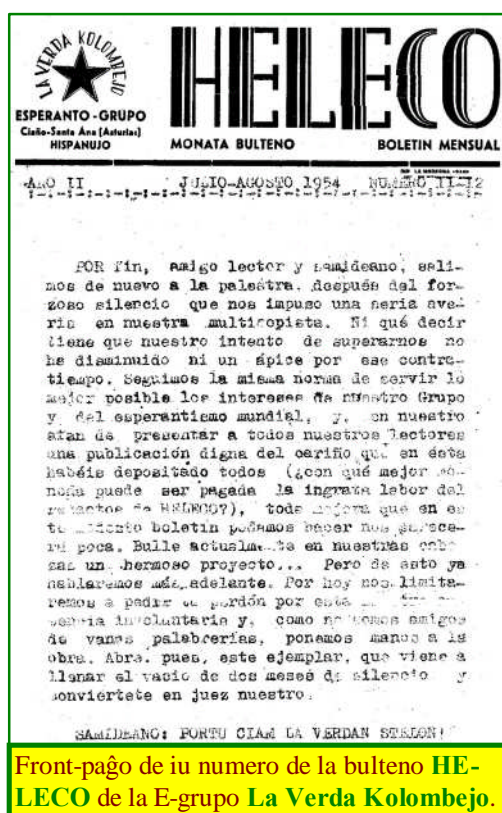
En la jaro 1951, unuafoje post la landa milito, okazis en Hispanio landa Kongreso de Esperanto, la 12a. Tio estis tre valora kaj altsignifa por nia landa E-movado ĉar signifis la oficialan permeson publike agadi favore al Esperanto, la eblecon vekti multajn malnovajn hispanajn esperantistojn kiuj ankoraŭ ne kuraĝis partopreni en la porEsperanta aktivado ĉar ili ne fidis je la reganta reĝimo, kaj la fakto ke oficiala okazigo de tutlanda kongreso rolus kiel pluvombrelo antaŭ tiuj provincaj aŭtoritatoj kiuj sin tenis, rilate al Esperanto, pli reakcie ol la centra registaro.

Tiu **12a Hispana Kongreso de Esperanto** okazis en Terrasa. Tiujare estis ankaŭ grava Esperanto-Ekspozicio en Madrido. En la jaro 1952 estis fonditaj novaj rondoj de Esperanto kaj/aŭ refonditaj malnovaj E-asocioj kiuj estis malaperintaj dum kaj fine de la landa milito. La **13a Hispana Kongreso de Esperanto** okazis tiujare en Valencio. Kaj estis alia grava Esperanto-Ekspozicio, ĉi-foje en Moia (Katalunio).

Dum la jaro 1953 daŭris la fondiĝo de Esperantogrupoj en Hispanio: Madrido, Bilbao... La esperantistoj de Gijón, kvankam tre aktivaj (ili estis pri-konsiderante la eblecon organizi landan E-kongreson en nia urbo) ne sukcesis fondi oficialan organizon kvankam ili ne-oficiale laboradis sub la nomo: **Gijón Grupo Esperantista** kaj eĉ intencis oficialigi ĝin, sed la afero ne prosperis. La unua esperantista rondo kreita en Asturio post la milito aperis en loko kie antaŭe ekzistis nenia esperantista tradicio, konkrete en "El Entrego". Tiu E-grupo estis kreita kaj gvidita de Alcibiades González Meana. La nomo de la grupo estis **La Verda Kolombejo** kaj publikigis, dum pluraj jaroj, kelkajn numerojn de bulteno titolita **HELECO**.

En Bilbao okazis tiujare la **14a Hispana Kongreso de Esperanto**. Ankaŭ en 1953, iu hispana esperantisto, Juan Régulo Pérez, doktoro de la Universitato de La Laguna (Kanaria Insulo Tenerifo) estis elektita kiel membro de la **Akademio de Esperanto**.

La **15a Hispana Kongreso de Esperanto** okazis en la jaro 1954 en Zaragozo, kaj estis en ĝi la plej alta nombro da aliĝintoj el la hispanaj post-militaj kongresoj. Spite al la nedubebla progresado de nia afero oni povas diri ke, iamaniere, daŭris en Hispanio la esperant(ist)a silento. La lingvo parolata en tiuj hispanaj kongresoj de Esperanto estis la... hispana! La junaj esperantistoj ofte plendadis pro tio, sed plejparto el la esperantistaro de nia lando ne kuraĝis en tiuj jaroj publike uzadi la Internacian Lingvon.

Front-paĝo de iu numero de la bulteno **HELECO** de la E-grupo **La Verda Kolombejo**.

Fine de la Kongreso en Zaragozo estis diskuto pri la sekvontjara kongresurbo. La esperantistoj de Gijón intencis proponi sian urbon sed, post zorga pripensado, ili dubis ĉar verŝajne dumsomere la tieaj hoteloj estas plenplenaj kaj S-ro Villa opiniis tre malfacila gastigi la kongresanojn. Alia problemoj estis, ke en Gijón ekzistis malmultaj esperantistoj kaj la laboro farota estus tro granda, ne subtenebla de malmultenombra anaro. Tamen post interveno de kelkaj samideanoj kiuj konsilis al la Gijónanoj pri tiuj malhelpoj, fine, S-roj Villa kaj Menéndez, kiel reprezentantoj de la Grupo de Gijón konsentis organizi la 16an Hispanan Kongreson de Esperanto en sia urbo. La gekongresanoj aplaŭde aprobis tiun proponon.